

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-63
назди Донишгоҳи байналмилалӣ сайёҳӣ ва
соҳибкорӣ Тоҷикистон (ш. Душанбе,
хиёбони Борбад, 48/5, E-mail: www.iutet.tj,
info@iutet.tj)

ТАҚРИЗ

**ба автореферати диссертатсияи доктории Субҳонзода Икром Субҳон
дар мавзуи “Самтҳои афзалиятноки рушди соҳибкорӣ истеҳсолӣ дар
иқтисоди муосири Тоҷикистон” барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори
илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.06–Иқтисодиёт ва идоракунии
тибқи самтҳои фаъолият (08.00.06.06 – Иқтисодиёти соҳибкорӣ)**

Дар шароити гуногуншаклии моликият ва фаъолияти хоҷагидорӣ озод соҳибкорӣ истеҳсолӣ асоси самаранокии ҳар як иқтисод гашта, кишвари ба ин раванд таъҷунонда рушди устуворро соҳиб мегардад. Асоси ин ақидаро мамлакатҳои Шарқи дур ва Осиё, ки дар муддати кӯтоҳ ба кишварҳои тараққикардаи ҷаҳон мубаддал гаштанд, ташкил медиҳад. Ҷумҳурии мо низ тайи солҳои охир аз ин раванд қафо намонда, ба соҳибкорӣ истеҳсолӣ таъҷа намуда, асосҳои институтсионалии рушди онро таъмин намудааст. Ҷиҳати дастгирии ин раванд дар доираи шарикӣ давлат ва бахши хусусӣ корҳои зиёде ба анҷом расида истодааст, ки ба рушди устувори соҳибкорӣ истеҳсолӣ заминаи мустаҳкам мегузорад. Вобаста ба ин, мавзуи барои тадқиқот интихобшуда рузмарра буда, ҳулосаю тавсияҳои муаллиф ба рушди соҳибкорӣ истеҳсолӣ боз як такони дигар мебахшанд.

Мақсаду вазифаҳои ҳангоми тадқиқоти илмӣ дар назди худ гузошташудаи муаллиф аз ҷиҳати илмӣ асоснок буда, ба талаботи имрузаи сиёсати иқтисодии ҷумҳурӣ ҷавобгӯ мебошанд.

Дар доираи ҳалли вазифаҳои гузошташуда муаллиф тавонистааст, ки навгониҳои илмӣ бо далелҳо асоснок ба даст оварда, нуқтаҳои муҳими самтҳои афзалиятноки рушди соҳибкорӣ истеҳсолиро дар ҷумҳурӣ ба ҳимоя пешниҳод намояд.

Аз ҷумла, ошкор намудани моҳияти соҳибкорӣ истеҳсолӣ, муқаррароти алоҳидаи назарияи иқтисодии соҳибкорӣ дар заминаи ошкоркунии рафтори девиантӣ, методикаи коркард ва таҳияи низоми афзалиятҳои рушди соҳибкорӣ истеҳсолӣ, манфиатҳои соҳавии соҳибкорӣ истеҳсолӣ, вижагиҳои соҳибкорӣ истеҳсолии кишоварзӣ, такмилдиҳии ҳуҷҷатҳои барномавии рушди саноати кишвар, дар заминаи баланд бардоштани нақши соҳибкорӣ истеҳсолӣ дар шароити муосир ва дигар

навгониҳои пешниҳодгашта аз ҷиҳати илмӣ арзишманд буда, ба асосҳои назариявӣ амалии соҳибкорӣ истеҳсолӣ дар Тоҷикистон поя мегузоранд.

Муаллиф дуруст қайд намудааст, ки таснифи анъанавӣ намудҳо ва шаклҳои фаъолияти соҳибкорӣ дар шароити муосир тамоюли рушди тиҷоратро инъикос намекунад. Имрӯз унсурҳои муҳими рушди соҳибкорӣ истеҳсолӣ масъалаҳои кластерикунӣ, рақамикунӣ ва иқтисоди сабз мебошанд. Дуруст қайд карда шудааст, ки иқтидори илмӣ дар асосноккунии рушди соҳибкорӣ истеҳсолии муосир, модели кластери рушди он мебошад, ки имрӯз ба пурраҳои низоми ҳавасмандгардонӣ ва дастгирии корхонаҳои инноватсионӣ дар доираи кластерҳо ниёз дорад. Самти мазкури омӯзиши соҳибкорӣ истеҳсолӣ, ба назари мо, тамоми мураккабии рушди онро дар шароити муосир, инчунин, масъалаҳои ташаккули “экосистема”-и дастгирии онро, ки бояд чандир бошад ва ба шароити тағйирёбандаи бозор мутобиқ шавад, ба назар мегирад.

Унвончӯй дар таҳқиқоти диссертатсионӣ хулоса баровардааст, ки самтҳои асосии паस्तкунондаи сатҳи рушди девиантии соҳибкорӣ истеҳсолӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, бо ноил шудан ба мақсади афзоиши босуръати рушду тараққиёти саноат дар доираи саноатикунӣ босуръат алоқаманд аст.

Дар қори диссертатсионӣ қайд карда шудааст, ки гарчанде ки аз нуқтаи назари соҳибкорӣ истеҳсолӣ яке аз омилҳои асосӣ, ки ҷолибияти соҳаҳои алоҳидаи саноатро муайян мекунад, одатан сатҳи нисбатан на он қадар баланди музди меҳнат дар кишвар ба ҳисоб равад, аммо рушди босуръати технология дар даҳсолаҳои охир боиси афзоиши аҳамияти сармоя ва технология ҳамчун омилҳои муҳимтаре мегардад, ки ба ҷойгиркунии истеҳсолоти саноатӣ дар муқоиса бо қувваи қори арзон таъсир мерасонанд, ки ақидаи арзишманд ва ҷолиб шуморида мешавад.

Андешаи муаллиф оид ба соҳибкорӣ истеҳсолӣ дар истеҳсолоти аграрӣ, ки сешарти асосиро дар бар мегирад (ташаккули низоми омода намудани кадрҳои агробизнес, ки қисми ҷудонашавандаи сиёсати давлати ҷавон ва мустақиламон мебошад; ҳалли самараноки масъалаи ташаккули бозори замин, ҷунки аз як тараф, соҳибкорӣ аз ҳалли масъалаи замин вобастагии қалон дорад ва аз тарафи дигар, рушди бозори заминро ҳавасманд мекунад; муносибати комплексӣ ба рушди соҳибкорӣ истеҳсолии кишоварзӣ ва ғайрикишоварзӣ, ҳамкорӣ ва ҳамгирӣ байни корхонаҳои кишоварзӣ ва корхонаҳои қорқард дар самти кластеризатсия ва инноватсия), ба талаботи замони мувофиқ буда, ҷолиби диққат арзёбӣ мегардад.

Аз андешаронии муаллиф бармеояд, ки рақамикунӣ афзалияти асосии рушди соҳибкорӣ истеҳсолӣ мегардад, зеро он самаранокӣ, қандирӣ ва рақобатпазирии ширкатҳоро ба таври назаррас афзоиш диҳад. Ў дар таҳқиқоти илмӣ шаш афзалияти асосиро ҷудо кардааст, ки афзалиятҳои

